

Agustí Ensesa Bonet
Escola de Tastavins del Gironès

El vi

Vins de Tramuntana

El passats dies 11, 12 i 13 de juny es va fer la primera Mostra de Vins de l'Empordà, d'àmbit popular, a Girona. Setze cellers elaboradors dels vins anomenats de Tramuntana (els produïts a les comarques de l'Alt i el Baix Empordà i emparats per la Denominació d'Origen Empordà), varen presentar els seus productes, amb rotund èxit d'organització i assistència, a la rambla Ramon Folch de Girona. Vins blancs joves o amb criança, rosats de diferents varietats, negres joves i amb criança o reserva, així

com els vins dolços de la zona, van poder ser degustats pels centenars d'aficionats assistents. És molt interessant poder parlar personalment amb els elaboradors d'aquests vins i informar-se de les característiques del conreu de les vinyes i de l'elaboració i criança dels vins.

Castell de Peralada, Celler Roig Parals, Gelamà, Grup Olivada, Vinyes dels Aspres, Celler Martí Fabra, Lavinyeta, Bodegues Trobat, Gran Recosind, Celler Arché Pagés, Cooperatives de Garriguella i Espolla, Empordàlia, Terra Remo-

ta i Maset Plana, de l'Alt Empordà, i Celler Can Sais, de Vall-llobrega, al Baix Empordà, són els pioners d'aquesta primera edició de la Mostra de Vins de l'Empordà a Girona, que desitgem que tingui una continuïtat anual per l'èxit assolit. I recomanem als gironins bevedors de bons vins que col·laborin a la seva difusió tant per la qualitat comprovada com per premiar l'esforç d'apropar l'Empordà a Girona. Més informació: www.doemporda.com i www.girovi.com.

Col·leccionisme

El moment del futbol

Es disputa el Mundial i s'acaben de celebrar eleccions al Barça

Xavier Romero

El futbol, l'esport rei, viu la seva gran festa amb la disputa del Campionat Mundial de Sud-àfrica, que a casa nostra ha coincidit amb les eleccions a la presidència del F.C.Barcelona, celebrades diumenge passat amb la clara victòria d'un dels quatre candidats, Sandro Rossell.

L'aficionat, doncs, viu un dels millors moments en aquest món cultural i de l'esbarjo, i encara més amb l'amplíssim ressò mediàtic i televisiu que té al seu abast; cobertura informativa acompanyada com ja és habitual per tot d'objectes representatius i commemoratius que fan les delícies del col·leccionista fidel al futbol en particular i a l'esport en general.

Parlant en termes genèrics, i sense centrarnos en un club destacat o en una competició determinada, el material que originen aquests grans esdeveniments de masses resulta substancial i ben assequible, i encara més si es tracta de reproduccions impreses, com ara fotografies i postals d'estadis, de jugadors –curiosament, molt poques s'editen dels entrenadors i dels presidents dels clubs–, d'inauguracions d'esports, d'entrades als partits, de museus i sales de trofeus, carnets de socis i abonaments anuals –n'hi ha que servien per a deu anys, com el que ofería l'RCD Espanyol a principis dels 50–; reglaments oficials de la Federació i calendaris de temporades, normalment subvencionats per marques publicitàries, especialment les de licors. I d'altra banda, objectes de més volum com ara els banderins, les samarretes, les senyeres, bufandes, trompetes, pins, i un llarg etcètera.

Els amants de la història i de les estadístiques,

al seu torn, gaudiran igualment amb la prolífica informació que faciliten els mitjans, unes dades que es poden recollir i guardar a tall de fitxes i que complementaran de la millor manera l'altre material ja esmentat. Una feina, aquesta, forjada a força de molta paciència i devoció per una afició en particular, que al marge de la informació que permet reunir proporciona al practicant la satisfacció per la feina ben feta.

Aquesta que comentem és la veritable base del col·leccionisme, la popular, barata i fàcil de conrear, però com que en el col·leccionisme existeixen tots els nivells que es vulguen, els més avançats miraran d'aconseguir edicions d'origen, de qualsevol dels països emissors –fotografies, postals, segells, monedes...–, i encara més amunt i ja per a gent molt escollida, alguns fins i tot podrien adquirir objectes i peces que hagin pertangut als protagonistes de les competicions, com ara els mateixos jugadors, els àrbitres, directius..., en forma de samarretes, altres articles, o simplement autògrafs.

Gironins del segle XIX

Manuel Malagrida Fontanet

Vols veure el pòster que he penjat a l'habitació? Mira, mira...

– Home, el dels *Cigarrillos París* d'en Malagrida!

– Què dius Malagrida! És d'en Ramon Casas.

– Una cosa és el pintor i l'altra l'amo.

Manuel Malagrida Fontanet va néixer a Olot el 1864. Fill d'un dels notaris més destacats de la capital garrotxina, quan tenia setze anys va marxar a viure a Barcelona i, tot seguit, a París, on va entrar en contacte amb la indústria del tabac.

El 1890, quan tenia 26 anys, va emigrar a l'Amèrica del Sud. Instal·lat a l'Argentina, va posar en pràctica els coneixements adquirits del sector tabaquer a la capital francesa i després de treballar a diverses empreses locals, va fundar *Cigarrillos París*, que esdevindria la de més renom en aquell país. Però més enllà del negoci, la marca ha passat a la història gràcies als concursos de cartells convocats els anys 1901 i 1902 a nivell internacional, on van participar artistes de renom com ara Alphonse Mucha, Ramon Casas, Marià Fortuny de Madrazo...

L'èxit econòmic de l'empresa de Manuel Malagrida li va permetre tornar a Catalunya amb una considerable fortuna. Va invertir una part dels seus diners en edificis que formen part de la història urbana del nostre país. Per exemple, l'edifici Malagrida, situat al número 27 del barceloní Passeig de Gràcia, i que es va convertir en la seva residència habitual. Es tracta d'una obra emmarcada en el modernisme i que, entre les escultures que el decoren, hi ha un àliga del Pirineu i un còndor argentí, així com altres referents al seu passat indià.

Malgrat viure a la capital, Malagrida sempre es va sentir olotí i a Olot va construir la seva segona residència, una torre ideada per Josep Roca Pinet i que actualment és alberg de la Generalitat. La inversió d'aquest empresari no es va limitar a l'edifici sinó que va promoure la reurbanització d'una part del terme municipal ara coneguda com l'Eixample Malagrida. Per demostrar els seus vincles americans, va manar que molts dels nous carrers fessin al·lusió a països d'aquell continent i també a territoris peninsulars.

Manuel Malagrida Fontanet va morir el 1946, quan tenia 82 anys. Les seves despulles reposen en un imponent mausoleu del cementiri de Montjuïc.

Xavier Carmaniu Mainadé
Historiador i periodista